

நற்றிணை காட்டும் நற்பண்புகள்

க. சிவமணி அ. *

அ தமிழ்த்துறை & ஆய்வு மையம், அரசுக் கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு-678104, கேரளா, இந்தியா

Virtues that are shown in Natrinai

K. Sivamani a, *

^a Department of Tamil & Research Centre, Govt. College, Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India

* Corresponding Author:

sivamaniks2010@gmail.com

Received: 18-11-2021

Revised: 13-01-2022

Accepted: 18-01-2022

Published: 30-01-2022

ABSTRACT

The people of the Sangam age lived with love and heroism as their two eyes. In addition, the details of their lives will clearly show that they are intelligent. Today, the Sangam literature, which arose two thousand years ago, is celebrated from time to time by the Tamil-speaking people of the virtuous world because of their classical lives and various virtues. The Sangam literature has been divided into Etutthokai, Pathuppaattu, and Pathinenkilkanakku. Of the volumes of the Etutthokai, the Pathitruupattu, and the Purananuru deal with external subject matters such as kingship, the king's victory, the greatness of charity, the greatness of hospitality, and trade. The Akam books such as Akananooru, Kaliththokai, Kurunthokai, Ainkurunooru, and Natrinai take up the ethics of Akam life such as love, affection, domestic life, the discipline of the harlots, and righteousness. Among them, let us look at some of the virtues of human beings found in the Natrinai songs.

Keywords: Sangam age, Natrinai, love, Pathinenkilkanakku, Sangam literature

முன்னுரை

காதலையும் வீரத்தையும் இரண்டு கண்களெனப் போற்றி வாழ்ந்தவர்கள் சங்ககால மாந்தர்கள். அத்துடன் கூர்த்தமதி உடையவர்கள் என்பதை அவர்தம் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் தெளிவாய் எடுத்துரைக்கும். இன்றைக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுந்த சங்க இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் தமிழ்கூறு நல்லுலக மக்களால் கொண்டாடப்பட்டு வருவதற்கு அவர்களது செம்மாந்த வாழ்வும் அவர்கள் கடைபிடித்துவந்த பல்வேறு அறங்களுமே காரணங்களாகும்.

சங்க இலக்கியங்களை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனப் பகுத்துள்ளனர். அவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்கள் எட்டனுள் பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, ஆகியவை அரசாட்சி, மன்னர்தம் வெற்றிச் சிறப்பு, கொடைச் சிறப்பு, விருந்தோம்பற் சிறப்பு, வாணிகம் ஆகிய புறப் பொருள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவன. அக நூல்களான அகநானூறு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை ஆகியன காதல், அன்பு, இல்வாழ்க்கை, பரத்தையர் ஒழுக்கம், அறத்தொடு நிறறல் போன்ற அக வாழ்வு நெறிமுறைகளை எடுத்தியம்புவன. அவற்றுள் நற்றிணைப் பாடல்களில் காணலாகும் மாந்தர்களுக்குரிய நற்பண்புகளில் சிலவற்றைக் காண்போம்.

அன்பு நெறி

தலைமக்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் வைத்துள்ள அன்பின் வலிமையைப் பறைசாற்றிச் செல்வன பெரும்பாலான நற்றிணைப் பாடல்கள். தலைவன் தலைவியைக் காணக் காலம்

தாழ்த்துகிறான். இதனைத் தோழி சுட்டிக்காட்டுகிறாள். அவ்வேளையில் தலைவி தோழிக்குக் கூறுவதுபோல் அமைந்துள்ளது இப்பாடல். தன் தலைவனின் உள்ளத்தை நன்கு புரிந்து கொண்ட தலைவி ஒருத்தி என் தலைவன் எப்படிப்பட்டவன் தெரியுமா? எனத் தோழியிடம் கேள்வியைக் கேட்டுத் தானே பதிலையும் கூறுகிறாள் தலைவி.

“நின்ற சொல்லர் நீடுதோறு இனியர்
என்றும் எந்தோள் பிரிபு அறியலரே
தாமரைத் தந்தாது ஊதி மீமிசைச்
சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போல
நீரின்று அமையா உலகம் போல,
தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி
நறு நுதல் பசத்தல் அஞ்சி

சிறுமை உறுபவோ செய்யு அறியலரே” (Narayanaswamy, 2017)

என்ற பாடலில் என் தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவன். மனதில் அவனை நினைக்கும்போதும் தனக்கு இனிமையைத் தருபவன். எங்களுக்குள் உண்டான அன்பு எத்தகையது தெரியுமா? குளத்தில் மலர்ந்துள்ள தாமரை மலரில் எடுத்த தேனை மலை உச்சியிலே இருக்கும் சந்தன மரத்தின் கிளையில் கொண்டுபோய் அங்குள்ள தேன்கூட்டில் சேகரிக்கும் வண்டு. அப்படிச் சேகரித்த தேனின் குணம் எவ்வளவு உயர்வானதோ அதைப் போன்றது என எடுத்துரைக்கிறாள்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த உலக இயக்கத்துக்குத் தண்ணீர் தவிர்க்க முடியாதது என்பதில் ஐயமில்லை. உலக இயக்கத்துக்குத் தண்ணீர் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அதைப் போன்றது எங்களுக்குள் நாங்கள் கொண்டுள்ள அன்பு. எனவே என் தனிமை நிச்சயம் என் தலைவனை வாட்டும் எனவே என் தலைவன் எனது தனிமையை உணர்ந்து காலம் தாழ்த்தாது என்னை விரைவில் வந்தடைவான் என்பதைப் பறைசாற்றிச் செல்கிறது கபிலரின் இப்பாடல்.

இயற்கை

தலைவி தலைவனுடனான களவொழுக்கத்தைக் குறிப்பால் அறிந்துகொண்டாள் தோழி. தான் அறிந்ததை நேரிடையாகக் கூறாமல் மறைமுகமாகத் தலைவிக்குப் புரிய வைக்கிறாள் தலைவன் மீதான வேட்கை அதிகரிக்கக் காதல் நோயால் ஆட்பட்டு படுக்கையில் கிடந்தபடி சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறாள் தலைவி. இதனைக் கண்ட தோழி தலைவியிடம் வந்து அழாதே! எனத் தேற்றி, விவரிக்கையில் குறிஞ்சி நில வருணனை கீழ்க்காணும் பாடலில் நேர்த்தியாக வெளிப்படுகிறது

தலைவியானவள் படுக்கையை விட்டு எழுந்திராமல் தலைவனைப் பிரிந்த சோகத்தால் அழுதுகொண்டும் கோபத்துடனும் இருக்கிறாள். இதனால் அவளது கண்கள் சிவந்திருக்கின்றன. இதனை மழுவர்கள் தினைப்புனத்தைக் காவல்காக்கும் தருணங்களில் அங்கு வரும் பன்றிகளை வேலால் குத்திக் கிழிப்பர். அப்போது அவ் வேலில் படிந்துள்ள ரத்தக் கறைபோல இருக்கிறது தலைவியின் செவ்வரி படர்ந்த கண்கள் எனப் புலவர் தலைவியின் கண்களை வருணித்துள்ளார். அதுமட்டுமா? கொல்லன் உலைக்களத்தில் இரும்பினைக் காய்ச்சி அடிக்கும்போது நெருப்புப் பொறி சிதறுவதைப்போல மலையிலிருந்து வேங்கை மரத்தின் பூக்கள் உதிர்கின்றனவாம். இதனை

“எழாஆகலின் எழில்நலம் தொலைய
அழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே
ஏனல் காவலர் மா வீழ்த்துப் பறித்த
பகழி அன்ன சேயரி மழைக்கண்

கொல்லன்

எறிபொன் பிதிரின் சிறு பல தா அய்

வேங்கை வீ உகும் ஓங்கு மலைக் கட்சி

மயில் அறிபு அறியாமன்னோ

பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளியே!" (Ramasubramaniam, 2009)

என்னும் பாடல் வழியாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார். இப்பாடலில் மேலும் தோழி சொல்கிறாள்.

குறிஞ்சி நிலப் பகுதியில் தினைக் கதிர்கள் விளைந்துள்ளன. அப் பகுதியில் நிறைய மயில்கள் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்போது தினைக் கதிரைத் தின்ன வரும் கிளிகள் தாங்கள் வருவது மயில்களுக்குத் தெரியாது என எண்ணிக்கொண்டு தினைப்பயிர்களைக் கவர்கின்றன. ஆனால் மயில்கள் இச்செயலை அறிந்தபடியேதான் இருக்கின்றன. இக் காட்சியை எடுத்துரைக்கும் கவிஞர் கிளிகளின் செயலைத் தலைவியின் செயலுக்கு உவமித்து உன் வருத்தத்துக்குக் காரணம் என்ன என்பது எனக்கு நீ சொல்லாவிட்டாலும் எனக்குத் தெரியும் எனக் கூறித் தலைவியைத் தேற்றுகிறாள் தோழி. இங்கு தலைவியின் தலைவன் மீதான காதல் மிகுதியைத் தலைவி நேஇடையாகக் கூறாவிடினும் தோழி நன்கறிவாள் என்ற உண்மையைப் பறைசாற்றிச் செல்கிறது இப்பாடல்.

அறக் கருத்துகள்

நீதி போதனையாகவும் இல்லாமல் இன்பமூட்டுவதை மட்டுமே குறிக்கோளாகவும் கொள்ளாமல் இரண்டையும் சேர்த்துத் தருவன சங்க இலக்கியங்கள். தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் உடலாலும் மனத்தாலும் தீங்கு நேராத வண்ணம் வாழ்வை நகர்த்திச் செல்லும் வழிமுறையைக் கற்றுக் கொடுப்பவற்றை அறங்கள் எனலாம். இந்த அறங்களைத் தனிமனிதனுக்கு, குடும்பத்திற்கு சமூகத்திற்கு அரசனுக்கு நாட்டிற்கு என்று வகைப்படுத்திக் கூறுவர். சமூகம் சமநிலையில் தத்தமது அன்றாடப் பணிகளை மேற்கொள்ளத் துணையாக அறங்களைக் கொள்ளுதல் மரபு. அவ்வகையில் நற்றிணையில் காணலாகும் அறக் கருத்துக்கள் பலவற்றுள் ஒருசோறு பதமாகச் சிலவற்றைக் காண்போம்.

இங்கு தலைவியைக் காணாது வருந்துகிறான் தலைவன். தோழி சொல்வதைத் தலைவி கேட்டபாடில்லை. தலைவன் மீது ஊடல் கொண்டுள்ள தலைவியைத் தேற்றுதல் உடனடியாக நடக்காது என்பதைப் புரிந்துகொண்ட தோழியின் கூற்றாகக் கீழ்க்காணும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

மலையிலிருந்து வீழும் அருவி எப்படி இருந்தது என்பதைக் கூறவந்த தோழி, தலைவியே, நீ வீணாகத் தலைவன் மீது குற்றம் சுமத்தாதே. நம் சமூகத்தின் வழக்கம் என்ன தெரியுமா? நமக்கு ஒரு விஷயத்தில் ஐயம் ஏற்படின் அந்த ஐயத்தை நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடம் கேட்டுத் தெளிவு பெறுதலாகும். எனவே நான் சொல்வது உனக்கு உண்மையெனத் தோன்றவில்லையெனில் நாலு பேரிடம் கேட்டு சந்தேகத்தைப் போக்கிக் கொள் என்கிறாள் தோழி. மேலும் கூறுவாள்.

“அம்மலை கிழவோன் நம் நயந்து என்றும்

வருந்தினன் என்பது ஓர் வாய்ச்சொல் தேறாய்

நீயும் கண்டு நுமரொடும் எண்ணி

அறிவு அறிந்து அளவல் வேண்டும். மறுத்தரற்கு

அரிய வாழி தோழி! - பெரியோர்

நாடி நட்பின் அல்லது,

நட்டு நாடார் தம் ஒட்டியோர் திறத்தே” (Ramasubramaniam, 2009)

என்ற பாடல் அடிகளில் எடுத்துரைத்து ஒருவருடன் நட்புக் கொள்ளுமுன் ஒருவரது குண நலன்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தபின்பு நட்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்படி நட்புக் கொண்டபின் ஒருவரது நடத்தையை ஆராயக் கூடாது என்னும் அறத்தை முன்னிறுத்துகிறாள் தோழி. இப் பாடல் அடிகள் வள்ளுவரின்

“நாடாது நட்புலிற் கேடில்லை நட்பின்

வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு” (Parimelalhagar, 2002)

என்னும் குறட் கருத்தை நினைப்பூட்டுவதாய் அமைந்திருத்தல் நோக்கத்தக்கதாகும்.

தலைவன் - தலைவி அன்பு

தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் தேடச்சென்ற தலைவன் வினை முடித்துத் திரும்புகிறான். தலைவியைக் காணும் ஆவலில் தேர்ப்பாகனிடம் கூறுவதாயமைந்த இப்பாடல் தலைவி மீது தலைவன் கொண்ட அன்பிற்குக் கட்டியம் கூறுவதாய் அமைந்திருக்கிறது. என் தலைவியின் ஊர் எப்படிப்பட்டது தெரியுமா என எடுத்துரைக்கும் நோக்கில் தலைவன் கூற்றாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல். பாடலைப் பாருங்கள்!

“உடும்பு கொலீஇ வரி நுணல் அகழ்ந்து,

நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி

எல்லு முயல் எறிந்த வேட்டுவன் கவல

பல்வேறு பண்டத் தொடை மறந்து இல்லத்து

இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செகுக்கும்

வன்புலக் காட்டு நாட்டதுவே - அன்பு கலந்து

நம்வயின் புரிந்த கொள்கையொடு, நெஞ்சத்து

உள்ளினள் உறைவோள் ஊரே” (Ramasubramaniam, 2009)

என நிறைவடைகிறது பாடல். இதோ அந்தக் காட்சி. தலைவியின் ஊரில் வேடுவன் ஒருவன் உடும்பைக் கொண்டும், வரித் தவளையை அகழ்ந்து எடுத்தும், புற்றுக்களை வெட்டி அப்புற்றுக்களில் இருக்கும் ஈசல்களை உண்டும், பகற்பொழுதில் முயல்களை வேட்டையாடியும், உண்ணும் இயல்புடையவன். தான் தோளில் சுமந்து வந்த பல்வேறு பண்டங்கள் அடங்கிய சமைகளை ஓரிடத்தில் இறக்கி வைத்துவிட்டு நிம்மதியாக உறங்குவான். ஆனால் அத்தகைய தலைவியின் ஊரில் வாழும் தலைவி மட்டும் என்னையே நினைத்துக்கொண்டு வருந்துவாள். மேலும் அவளை வருந்தச் செய்தல் நமக்கு நல்லதல்ல எனக் கூறி தேரை விரைவாகச் செலுத்துமாறு பாகனை வேண்டுகிறான் தலைவன். இக்காட்சி தலைமக்கள் ஒருவருக்கொருவர் எத்தகைய புரிதலைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளதோடு சங்ககால மக்கள் இயற்கையோடிடைந்த வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தமைக்குச் சான்றாகவும் இப்பாடல் அமைந்துள்ளமை எண்ணத்தக்கதாகும்.

வந்திடுவார் எனல்

தலைவி தலைவன் உரிய காலத்தில் தன்னைக் காண வராதது கண்டு கோபம் கொண்டிருக்கிறாள். இனிமேலும் தலைவன் வர மாட்டான் என முடிவு செய்திருக்கிறாள் தலைவி. இதை உணர்ந்த தோழி தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

எடுத்துக்காட்டாக நாம் ஒரு சில வேளைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வு அல்லது அப்பொருள் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் அதே பொருள் குறித்து நமக்குச் சற்றும் தொடர்பில்லாத நபர்கள் பேசிக்கொண்டு நம்மைக் கடந்துபோவதைப் பலமுறை பார்த்து வியந்திருப்போம். அதேபோன்ற

ஒரு நிகழ்வு இங்கு நிகழ்கிறது. தலைவனைப் பிரிந்த ஏக்கத்தில் தலைவி இருக்க தோழி தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

தோழி தலைவியுடன் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் அவ்வழியே சென்றுகொண்டிருக்கும் இருவர் தங்கள் பேச்சு வாக்கில் “அவர் வந்துவிடுவார் கலங்காதே” என்னும் பொருள்படச் சிலவற்றைப் பேசிக்கொண்டே செல்கிறார்கள். இப்பேச்சு தோழி தலைவி இருவரது செவிகளிலும் விழுகிறது. இதனைக் கேட்ட தோழி வழிப்போக்கர் பேசிச் சென்றதை சென்றதை நினைவுபடுத்தி அவர்கள் கூற்று உன் வாழ்வில் பலிக்கப் போகிறது. உன் தலைவன் விரைவில் உன்னை வந்தடைவான் கலவைப்படாதே எனக் கூறி தலைவியைத் தேற்றுகிறாள் இதனை

“அமுதம் உண்க நம் அயல் இயலாட்ட

கிடங்கில் அன்ன இட்டுக் கரைக் கான் யாற்றுக்

கலங்கும் பாசிநீர் அலைக் கலாவ,

ஒளிறு வெள் ளருவி ஒந்துறை மடுத்து

புலியொடு பொருத புன்சூர் யானை

நற்கோடு நயந்த அன்பு இல் கானவர்

விற்கழிப் பட்ட நாமப் பூசல்

உருமிடைக் கடி இடி கரையும்

பெருமலை நாடனை வருஉம் என்றோளே” (Narayanaswamy, 2017)

என்னும் பாடல் படம்பிடிடுத்துக் காட்டியுள்ளது. தூரத்தில் அம்மலைப் பக்கத்தில் அருவி ஒன்று ஆர்ப்பரித்துக் கொட்டுகிறது. புலியும் யானையும் சண்டையிடுகின்றன. அப்போது யானைத் தந்தத்தைக் கவர நினைத்த கானவர்கள் வேலால் யானையைக் குத்த யானை பிளிருகிறது. அந்தச் சப்தம் இடி போலக் கேட்கிறது. இத்தகைய குறிஞ்சி நாட்டுக்கு உரிமையுடைய தலைவன் உன்னை விரைவில் வந்தடைவான் என எடுத்துரைத்துத் தலைவியைத் தேற்றுகிறாள் தோழி. இங்கு ஆர்ப்பரித்துக் கொட்டும் அருவியின் ஓசையையும் மீறி யானையின் பிளிறல் ஓசை அதிகமான ஓசையுடன் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அதைப்போல தலைவியின் நிலி இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது இப்பாடல்.

நிலையாமை

சங்க இலக்கிய அக நூல்களில் பெரும்பாலும் காணப்படுபவை அன்பு, காதலர் நிலை, இயல்பு, விட்டுக்கொடுத்தல், காத்திருத்தல், திருமண வாழ்க்கை, தலைவன் - தலைவி உறவு, மக்கட்பேறு முதலியனவாகும். “ஒருவனது வாழ்நாள், அவ்வாழ்நாளில் அவனது இளமை, செல்வ வாழ்வு, எல்லாம் நிலையற்றவை. மூப்பும் மரணமும் நேர்தல் எல்லார்க்கும் ஒத்தது. இவற்றையெல்லாம் சங்கப் புலவர்கள் அங்கங்கே குறிப்பாகத் தம் பாடல்களில் சுட்டிச் செல்கின்றார்” (Shanmugam Pillai, 1997)

இல்லற வாழ்வின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தும் விதமாகச் சில வேளைகளில் நிலையாமைக் கருத்துக்களையும் ஆங்காங்கே எடுத்துக்காட்டுத்தலைச் சங்க காலப் புலவர்கள் மரபாகக் கொண்டிருந்தனர். இதற்குக் கீழ்க்காணும் நற்றிணைப் பாடலே தக்க சான்றாகும்.

“வைகல்தோறும் இன்பமும் இளமையும்

எய்கணை நிழலின் கழியும் இவ் வுலகத்து

காணீர் என்றலோ அரிதே அது நனி

பேணீர் ஆகுவிர்.

எவ்வம் மிகுஉம் அருஞ்சுரம் இறந்து

நன்வாய் அல்லா வாழ்க்கை

மன்னாப் பொருட்பிணிப் பிரிதும் யாம் எனவே". (Narayanaswamy, 2017)

என்னும் இப்பாடல் பொருளிட்டலைப் பெரிதென எண்ணித் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனின் செயலைச் சுட்டிக்காட்டித் தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தித் தலைவியைச் சென்றடையத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுலகில் இளமையும் இன்பமும் நிலையானது அன்று. வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பின் நிழலானது அந்த அம்பின் வேகத்திற்கு இணையாக விரைந்து மறைந்து விடுவதைப் போல காலமும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக மாறிக்கொண்டிருப்பதாகும். எனவே பொருளீட்டுவதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல் தலைவியைப் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்த்து விட்டு அவளோடு இணைந்து வாழ்வீராக என எடுத்துரைத்து நிலையான இன்பம் இன்னதென இப்பாடல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

முடிவுரை

இவ்வாறு நற்றிணைப் பாடல்களில் காணப்படும் கருத்துக்கள் அக்கால மக்கள்தம் வாழ்க்கை நிலைகளைப் பறைசாற்றுவதாய் அமைந்திருத்தலுடன் அகத்திணை மாந்தர்கள்தம் வாழ்வில் கடைபிடித்து ஒழுகிய நற்பண்புகளை வெளிக்கொணரும் வாயிலாகவும் அமைந்துள்ளமை கற்கும் அனைவருக்கும் பன்முக நோக்கில் சிந்திக்கத்தக்க நற்செய்திகளை நாளும் பகருவனவாக அமைந்திருத்தலில் வியப்பில்லை.

References

- Narayanaswamy, (2017) Natrinai Nanooru Moolamum Uraiyum, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
 Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India
 Ramasubramaniam, V.T., (2009) Natrinai (Moolamum Uraiyum), Thirumagal Nilayam, Tamil nadu, India.
 Shanmugam Pillai, M. (1997) Sangakala Tamilar Valiviyal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License